

Terminska kupčija z žitom na borzi.

Ta zadeva je našim bralcem znana. Cesar so se mnogoteri poslanci bali, se je zgodilo. Komisija gospodske zbornice, kateri se je izročil sklep poslanske zbornice v pretres, je ta sklep zavržla. Brez dvoma ga zavrže tudi gospodska zbornica. Potem pride prvotni sklep gospodske zbornice zopet nazaj v poslansko zbornico. Skoraj gotovo se bo poslanska zbornica morala udati in sprejeti to, kar je že enkrat sklenila gospodska zbornica, namreč: Vladi se izroči pravica, da prepove spekulativno kupčijo z žitom na borzi, naj se začne ta kupčija v kateri koli obliki. Sicer je pa zbornica dunajske žitne borze 29. novembra sklenila, da od 1. maja 1903 preneha takšna kupčija.

Postava proti prodajalcem po hišah.

Kdo ne pozna kupčije od hiše do hiše? Prodaja se razno blago: robci, gumbe, miho, glavniki itd., rešeti in druga suha roba. So kraji po Kranjskem, Goriškem in Južnem Tirolskem, kjer ljudje svoje družine prerediti samo z dobičkom od te prodaje. Trgovci ne gledajo radi te trgovine po hišah; to je očividno. Na drugi strani je pa tudi resnično, da se mnogokrat od teh barantačev kupi slabo blago; da žene, hlapci in deklet kupijo marsikaj, kar je nepotrebno in bi ne kupili, ako bi se jim k temu ne ponujala prilika. Zbornica je dne 2. decembra sprejela nujni predlog dr. Plačka, da se takoj začne obravnavati o tem postavnem načrtu, katerega je že davno sklenil obrtni odsek. Postava se vtegne končno sprejeti v tem smislu, da prebivalci onih krajev, ki ne morejo drugače živeti, kakor o tem prodajanju, bodo smeli se s tem baviti tudi v bodoče. Občine pa bodo dobile pravico, da bodo smele prepovedati tako prodajanje, če se njim dozdeva nepotrebno ali za nje škodljivo.

„Slovanska zveza“.

Naši kmetje občutijo jako hudo ostrosti zdajšnjega vojaškega zakona. Vojaške postave po drugih državah niso tako ostre, kakor v Avstriji. »Slovanska zveza« (Slovenci, Hrvati, Rusini in katoli. Čehi) se je posvetovala o olajšavah, katere naj se podelijo kmetom in obrtnikom v vojaških zadevah. Tozadevni predlog se bo vložil v kratkem v poslanski zbornici.

»Sedem, gospod učitelj, a s svojo prirasčeno osem; ali Feliks... on jih ima mnogo manj.«

»A ha«, pravijo gospod učitelj, »ti hočeš reči, da bi pri njem prišel poprej do dna? — No dobro, pripoveduj mi, kako je bilo včeraj s tem tvojim mlinom in Feliksovimi nosom; bomo videli, morebiti se ti ne bode treba slačiti do kraja.«

In sedaj je Jakec povedal vse, kar mu je Feliks storil in kako ni on kriv, da mu je njegov nos slučajno prišel med zobe. Ta odkritosrčen govor je gospoda učitelja prepričal popolnoma, da je Jakec nedolžen in Feliks, ki je imel manj kož, moral se je sedaj pripraviti na nekaj.

Pri vsakem prepiru se morata torej zaslizati obe stranki, a ne samo jedna, ako hoče biti sodba pravična, kakor to vidimo pri prepiru med Feliksom in Jakcem.

Smešničar.

Naravoslovno. Neko šolo je obiskal šolski nadzornik ter vprašal nekega dečka: »No Mihec, ali mi veš povedati, kako velik je osel?« Mihec: »Tako velik, kakor...« (obtiči jeclaje). Šolski nadzornik: »Le povej, saj menda veš!« Mihec: »Tako velik, kakor — jaz!« Šolski nadzornik: »Kaj? Kako prideš do tega odgovora?« Mihec: »Saj pravi gospod učitelj vedno, da ni večjega osla, kakor sem jaz.«

Dopisi.

Iz Ptujja. (Premembe.) Po smrti dr. Miheliča potrebovali so Ptujčani, pred vsem župan pek Ornik, še drugega nemškega ali nemčurskega odvetnika. To pa gotovo zaradi tega, da bi dr. Fihtenaua ne bilo strah, ali da bi ta preveč denarja ne zaslužil pri mestni hranilnici, pri »voršusu«, pri trgovcih itd. Našli so ga v imenitem Celju, g. dr. Ambrositscha, kateri je bil sprva »rechtsanwalt«, pozneje pa »advokat« — po napisu na deski. Da je pristen Nemec, kakor Ornik, Sadnik, Kolenc in dr., to kaže že pisava njegovega imena! Pri nas si namreč nekateri domišljujejo, da je mogoče izlezti iz slovenske kože vsaki čas, da je rojen Slovenec že Nemec, če piše svoje ime z nemškimi črkami, ali po nemškem pravopisu! To pa danes še ni dovolj. Pravi Nemec mora biti dandanes tudi luteranske ali protestantske vere. To je bil dr. Ambrožič. Vsled tega je bil kaj priljubljen! Mestna hranilnica mu je segla pod pazduhe, »Štajerc« ga je priporočal, po gostilnah, prodajalnicah in uradih so mu bili povsodi naklonjeni. In sedaj vendar odhaja! Iz Ptujja preseli se celo v slovensko Ljubljano! Ali so mu Nemci in nemčurji dali premalo zaslužiti? Ali beseda »rechtsanwalt« na deski, nemški trak na veržici ure, njegavo luteranstvo in ono nekaterih njegovih pisarjev ni privabilo dovolj strank?

Ali se je gospod doktor res že skregal z županom Ornikom, kakor pripoveduje g. Kalhberg? Tudi to bi bilo mogoče! Ker so svoje dni notarja Filafiero-ta odstranili iz ravnateljstva mestne hranilnice, ker se Orniku ni hotel vklanяти, se je morebiti tudi dr. Ambrožič zbal, da zgubi zastopstvo hranilnice! »Štajerc« pa bode posebno žalosten, da zgubi zvestega prijatelja, da mlademu protestantu v Ptujju ni mogel tako dobro postlati, da bi ga ne mikalo v slovensko Ljubljano iz nemčurskega Ptujja proč! Mi pravimo: Srečno pot!

Sv. Martin ob Paki. Končali smo občinske volitve, katere so bile zelo živahne. Prejšnji župan, g. Martin Pirtošek, je vsled podlih napadov nasprotne stranke odklonil izvolitev za župana. Nato je bil izvoljen g. Ivan Klančnik, vrl mož, ki se popolnoma zaveda svojih dolžnostij kot katoličan in Slovenec. Vsi shodi, vse laži, nizkotni napadi, grožnje in prošnje nasprotnikov niso torej nič pomagale. Zaradi lažij in nesramnih napadov so bili nekateri že obsojeni, drugi pa še pridejo na vrsto.

Nasprotniki so baje imeli pripravljeno godbo in pa »pünfer« smodnik, da bi streljali, ako bi prodrli s svojim županom. Sedaj si pa godejo doma za pečjo, smodnik bodo pa prihranili za prihodnje občinske volitve.

Nerazumljivo nam je bilo pred vsem obnašanje slovenskega advokata dr. Majer-ja, kateri se je na strani nemškega barona »hrabro« bojeval zoper zavedne slovenske kmete. Ta čin je popolnoma po receptu kranjskih liberalcev: zoper zavedne katoliško-narodne kmete se je treba poslužiti tudi Nemcev in renegatov, ako sami niso dovolj močni.

Dr. Majer-ja ne bomo sodili mi, obsojilo ga je že njegovo dejanje. Svetujemo mu pa, da se da drugokrat voliti v deželni zbor od nemških baronov, Slovence pa naj pusti v miru. Na pravem mestu so bile besede zavednega kmeta: »Ta gospod je že večkrat povdarjal, da moramo biti zavedni Slovenci, tukaj pa pomaga nemškemu baronu potisniti nas v kot. Moja »oferca« je bolj zavedna Slovenka, nego gospod dohtar.« Gosp. dr. Majer! Ni res, da je bridko slišati tako pikro resnico iz ust priprostega slovenskega kmeta?

Dobrna pri Celju. V štev. 91. »Dobrovine« opozarja gospod dopisnik iz Dobrne »voditelje Bralnega društva«, da so se »nemskutarji« — ta izraz rabi gospod dopisnik —

»lotili tudi društva«. V društvenih pravilih se nahaja § 8, ki pravi: »Društvo vodi odbor od društvenikov voljen...« Po vsej pravici smatra se torej podpisani odbor »voditeljem Bralnega društva«, ki ima pravico in dolžnost zastopati in »briniti« društvo, ako je treba. Podpisani odbor dovoljuje si torej na odstavek omenjenega dopisa, kjer se govori o društvu, odgovoriti sledeče: Odboru »Braln. društva« je dobro znano, da ima društvo obilo nasprotnikov, vendar je odbor mnenja, da so dotični nasprotniki duševno na tako nizki stopinji, da ne morejo žaliti društva, zakaj društvo stoji tako visoko, da mu vsi jeziki nasprotnikov ne segajo niti do podplatov, zato se mu ni zdelo vredno odgovarjati na neslana izživljanja.

Društvo je nadalje nepolitično, in zato ni njegov namen segati kot tako v političen boj med obema strankama na Dobrni. Društvo ima pred seboj razločno začrtan cilj v § 2. svojih pravil, namreč: »a) pospeševati vsestransko omiko in društveno življenje s čitanjem poštenih krščanskih časopisov in knjig; b) razveseljevanje v besedah, igrah, petju ter v znanstvenem razlaganju in predavanju.« In ta svoj cilj skuša doseči po svojih močeh, po tem potu stopa naprej ne meneč se za raznovrstna podtikanja in neslana natolcevanja »prijateljev« in »neprijateljev«. Za drugo se ne briga. V svesti si svojega višjega stališča, prezira društvo z veliko hladnokrvnostjo »preklinjanje hripavih srak«, prepričano, da bi moralo nehati biti »Bralno društvo« za Dobrno, ko bi ga hvalili njegovi nasprotniki.

Nadalje je podpisani odbor mnenja, da ima vsaka dobra stvar svoje nasprotnike, da je torej popolnoma naravno, da jih ima tudi »Bralno društvo«. Čim več jih je takih nasprotnikov, tem večja čast za društvo, zakaj iz tega lahko vidi, da je na pravem potu, in ravno to bo navduševalo odbor, da podvoji svoje moči v dosego svojega namena.

Nikdo pa naj ne misli, da se društvo, oziroma odbor koga ali česa boji. Ne! Društvo je prestalo v novejših časih hude boje, kateri so ga pa očistili, kateri so ga okrepili, in hvaležno je celó svojim nasprotnikom, zakaj ravno te borbe so mu pomagale na kvišku, in če Bog da in sreča junčka, na tej višini hoče ostati in iz te višine bo s pomilovanjem gledalo na različen »drobiž«, ki se zaletuje vanj, kakor razkačen kostrun v trden zid.

Odbor torej v vsej ljubezni opozarja nasprotnike društva, naj ne mahajo po zraku, društva namreč ne bodo zadeli. Ako bi se pa zgodilo, da bi kedo segel predaleč, našlo bo društvo sredstva, da zapre sapo dotičnim junakom. Do sedaj se je pa rabila v boju proti društvu še vedno le uganka 73 »Zimskih večerov«, ki pravi: Pes rjavček, nikdar len, — laja skozi plot koščen.

To naj zadostuje za danes s pripombo, da je odbor hvaležen gospodu dopisniku za pohvalne besede. Odbor si dovoljuje omeniti samo to, da bi si nikdar in nikakor ne dal »brisati prahu s svojih škornjev« od »nasprotnikov«, zakaj, kakor pravi gospod dopisnik jih »nasprotniki poplavlajo z blatom«. Škoda se pa zdi odboru škornjev, da bi postali »blatni«.

Odbor »Bralnega društva« na Dobrni.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Častnim občanom je imenovala občina Sv. Marko blizu Ptujja veleč. g. Janeza Možina, nadučitelja v pokoju, za njegovo plodno delovanje na markovski šoli skozi 32 let.

Promocija. Na graškem vseučilišču je bil dne 28. m. m. promoviran doktorjem prava g. Vekoslav Kukovec, pravni praktikant pri dež. sodniji.

Imenovanje. Poštni oficijal gosp. M. Vrbnjak je imenovan poštним koncipistom v Gradcu.

Potovalnim učiteljem za Štajersko so oddeljeni sledeči okraji: 1. C. kr. vino-gradniškemu nadzorniku g. Francu Matjašič in g. Jožefu Zabavnik sodn. okraji Rogatec, Šmarje pri Jelšah, Konjice, Slov. Bistrica in Maribor desni breg Drave; 2. deželnemu sadjerejskemu in vinorejskemu komisarju Antonu Stiegler v Gradcu sodnijski okraji Lipnica, Čmurek, Radgona, Arvež, Wildon in Maribor levi breg Drave; 3. deželnemu vinogradniškemu pristavu Antonu Puklavec v Gradcu sodnijski okraji Ormož, Ljutomer, Gornja Radgona in Sv. Lenart v Slov. gor.; 4. deželnemu vinogradniškemu pristavu Ivanu Belé v Mariboru sodnijski okraj Brežice, Sevnica, Kozje, Celje, Laško, Gornji Grad, Vransko in Šoštanj; 5. deželnemu potovalnemu učitelju za sadjerejo Kolomanu Grössbauer sodnijski okraji Kirchdorf, Gleisdorf, Feldbach, Fehring, Fürstenfeld, Hartberg, Pöllau, Weiz, Gradec, Voitsberg, Stainz, Nemški Lonč in Eibiswald; 6. vinogradniškemu inštruktorju Jožefu Zupanc v Ptuj sodnijski okraj Ptuj. V zadevi brezobrestnih posojil se lahko obračajo posestniki vinogradov tudi na te gospode.

Nov odvetnik v Mariboru. Nemški listi pišejo, da se bo preselil odvetnik dr. Franc Pikl iz Marenberga v Maribor.

Iz šole. Imenovana je za učiteljico na Gornji Ponikvi gospica Anica Hrovatin, doslej pri Sv. Petru nad Laškim. Šola pri Mali Nedelji se razširi iz tri razrednice v petrazrednico, šola v Dobrovcih pri Mariboru iz eno v dvorazrednico.

Miklavž v Mariboru. Miklavžev večer priredi bralno in pevsko društvo »Maribor« v nedeljo, dne 7. t. m. Začetek je ob 1/2 8. uri zvečer. Na vsporedu je gluma v jednom dejanju: »Štempihar mlajši«; letos tretjekrat na občno zahtevanje: »Žabja kantata«, komičen prizor s petjem, ki je dosegel lansko leto velikanski uspeh; slednjič nastopi »Miklavž« z angelji, za njim pridejo parkeljni in druge pošasti. Potem bode Miklavž razdelil doposlana darila, ki se naj blagovolijo oddati v nedeljo dopoldne pri slugi, popoldne od 2—3 in zvečer od 6—1/2 8 pa pri blagajni. Upamo, da pridejo vsi Slovenci iz Maribora in iz okolice gledat »Miklavža«, kaj je prinesel našim slovenskim otrokom in ga poslušat, za katere je namenil letos šibo.

Vlak je povozil v soboto večer pri železničnem prehodu blizu hotela »Allwies« pri Mariboru nekega nepoznanega moža. Truplo so našli še le v nedeljo zjutraj ter ga prepeljali v mariborsko bolnišnico. Glava ponesrečenca je popolnoma zmečkana. Kakor smo izvedeli, je ponesrečencu Ferdinand Muhič ime.

Zavoljo beračenja so zaprli v Mariboru 32letnega brezposelnega Janeza Paulin iz Grgar, okraj Gorica.

Novi tisočaki (tisoč kron) izidejo 2. januarja 1903 ter bo promet starih tisočakov (tisoč goldinarjev) za naprej ustavljen.

Socijalno vprašanje, knjiga, katero je spisal dr. Pavlica, stane 60 vin. Vsi, katerim se je ta knjiga poslala, naj pošljejo znesek upravnistvu »Prim. Lista« v Gorici.

Zborovanje občinskih tajnikov. V Žalcu v gostilni g. Hausenbichler se priredi v nedeljo, dne 7. decembra t. l. ob 9. uri dopoldne shod občinskih tajnikov. Na dnevnem redu je organizacija, pridobitev gmo-nejših razmer v bodočnosti in ustanova lastnega društva, ko bi zagovarjalo in zastopalo njih koristi. Po zborovanju bode skupen obed in kuvert brez pijače stane 1 K 50 v. Vsa naznanila so nasloviti na g. Ivana Kač v Žalcu.

Ogenj. V sredo, 26. m. m., ob 5. uri popoldne je začelo goreti na podstrešju hiše posestnika Bl. Pešlerja v Veliki Nedelji. Ker

je hiša, kakor tudi dotikajoče gospodarsko poslopje, s slamo krita, sta obe poslopji z živlom, obleko in gospodarskim orodjem zgoreli. Škode trpi posestnik okoli 800 kron, zavarovan je pa samo za 200 kron. Vzrok požara ni znan. — V Štoreh pri Celju je začelo goreti v podstrešni sobi posestnika Ivana Tekavca, v kateri so stanovali posli. Vžgalo se je bržkone na ta način, da se je raztrosil iz peči goreč pepel. K sreči so ogenj vsled velikega dima kmalu zapazili ter pogasili, predno se je bolj razširil. Posestniku se bode škoda, ki jo ima, povrnila, ker je zavarovan, posli pa, katerim je zgorela obleka, ne dobijo nič povrnjeno.

Pripljavljeno truplo. Dne 20. m. m. so našli v Dravi pri Verštji možko truplo. Na kak način je dotični umrl, se ne ve.

Novo okrajno glavarstvo se ustanovi s januarjem 1903 v Mürzzuschlagu.

Zaprli so Petra Krušmana, hlapca v Podložah, ker je svojega gospodarja Martina Šramel tako natepel, da so ga morali prepeljati v ptujsko bolnišnico.

Ljutomerske novice. Poroča se nam z dne 2. t. m.: »Štajerčev« dopisnik Mavrin udaril je danes dr. Grossmanna na glavnem trgu v Ljutomeru dvakrat s pasjim bičem, ki se nahaja zdaj v posesti dr. Grossmanna. Čegava last je ta bič, se ni zvedelo. — V Ljutomeru je umrl gosp. Bogomir Fekonja, narodni krojač, brat znanega akad. slikarja Romana Fekonja, ki živi sedaj v Ameriki. Pokojni je bil vrli narodnjak. Svetila mu večna luč!

V smrtni nevarnosti. Zvečer 29. nov. se je igrala 4letna hčerkica oskrbnika grajščine Bizelj v sobi ter si je pri tem vžgala obleko pri sveči. K sreči je otrok bežal v spalno sobo k starišem, ki so jokajočemu otroku ugasili gorečo obleko. Obleka je otroku skoro popolnoma zgorela. Največja sreča pri tem je, da je otrok klical na pomoč ter bežal k starišem, ki so mogli ogenj kmalu pogasiti.

Morilci gostilničarja Wolfa. Kakor smo svoječasno poročali, so umorili trije vojaki v Pragi gostilničarja Wolfa. Obsojeni so bili: Čučko, doma od Sv. Jakoba v Slov. gor. na vešala, Wellek na 18 let in Oktavsky na 14 let težke ječe.

Ptujske novice. V Ptuj sta prišla prejšnji teden nenadoma dva uradnika preiskovalnega zavoda za živež v Gradcu ter sta začela preiskovati v mesto prineseno mleko pri mestni mitnici. V 18 slučajih sta našla mleko pomešano ter se bodo morali dotični prodajalci mleka zagovarjati pred sodnijo. — Ptujski župan Ornik je prosil občinski odbor za dopust, dokler teče njegova pravda s Kalhbergom. Občinski odbor pa mu tega dopusta ni dovolil.

Iz Slovenjgradca se poroča, da so nekemu tamošnjemu gostilničarju poginile tri svinje in štiri kokoši na zastrupljenju s fosforjem. Tudi štiri ostale svinje so kazale znamenje zastrupljenja, toda so si vendar opomogle. Kako so dobile živali strup, se ne ve.

Celjske novice. V c. kr. cinkarni je ponesrečil v ponedeljek delavec Jožef Šriber. Nalagal je na voz žlindro, ki se je vsula nanj in je dobil pri tem smrtnonevarne opekline ter mu je zlomilo desno nogo. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je še isti večer umrl. Ponesrečeni je bil star 52 let, oženjen in oče treh malih otrok. — Jutri priredi celjski »Sokol« Miklavžev večer. — Gimnazijski ravnatelj Proft je prepovedal dijakom obiskovati slovenske gledališke predstave, nemške pa smejo. Tako se uči mladina na nemški celjski gimnaziji enakopravnosti!

Porotne obravnave v Celju. Dne 27., 28. in 29. m. m. je stala pred porotniki družina Perechlin. Obtožena je bila zaradi hudodelstva večkratnega požiga, nevarnega pretenja in prestopka tatvine. Porotniki so obsodili sina Hermana na 8mesečno težko

ječo zavoljo javnega nasilstva in očeta Franca Perechlin na 24 ur zaradi nošnje prepovedanega orožja. Glede požara so bili oproščeni. Tereza Perechlin je bila od cele zatožbe oproščena.

Mladi roparji. Dne 14. m. m. sta napadla pri Rogatcu dva posestniška sina, 16letni Blaž Oberski in 15letni Rudolf Vidmar, staro beračico ter sta ji vzela priberačeni denar v znesku okoli 2 K. Dečka so prijeli in nju izročili sodniji.

Iz Donačkegore pri Rogatcu obiskuje letos slovensko kmetijsko šolo v Grmu na Kranjskem bivši gimnazijec Frančišek Galun. Plačuje pa za njim prostovoljno vse stroške g. dvorni svetnik in državni poslanec dr. Miroslav Ploj.

Zopet edna stopinja nemčurstva. Pišejo nam: Več pisem, dopisnic in drugih poštinih pošiljatev mi je že došlo iz Negove, večinoma s slovenskimi naslovi. Na vsakej tej poštini pošiljati se šopiri zraven nemškega poštnega pečata tamkajšnje pošte »Iswanzen« stampiljski pritisk »Negau b. Iswanzen«. To pa že to, to je moderno! Slovensko »Negova pri Ivanjih« je preveč priprosto. Ali niso bili slovenski Ivanjci prej kot Iswanzen, ali ni plemič Negoj zgradil Negove in se je grad do 17. stoletja imenoval Negov in Negaw. Nemcev sploh v Negovi ni, posilinemce pa lahko vse na prste sešteješ; kako je toraj mogoče, da se tam kaj takega na poštne reči pritiska. Mislim, da bi bil dovolj samo poštni pečat oddajne pošte in pisma ne bodo zgrešila svojega namena, če bi nabiralec pisem pritiskal nemško stampiljo zraven ali ne. Ko je bila še pošta v Negovi, je imela tudi dvojezični pečat. Sedaj ga v Ivanjih nimajo. Kaj takega ni napredek za Vas. Poglejte na svoje sosede Benedičane, Kapelčane in Št. Peterčane! Vse, vse napreduje, tudi vi ne zaostanite, temveč vzdramite se!

Vesela izpremembra. Pred kratkem sem hodil po nekih opravkih. Ker sem bil že spehan in se mi je želodec oglašal, vstopil sem, da se malo okrepčam, v neko gostilno v Podgorecih pri Sv. Lenartu. Prvi pogled, ko vstopim v hišo, mi je na steno, in kaj vidim tam? Pred letom sem bil enkrat v tej gostilni, in videl sem na tistem mestu viseti »Štajerca«. Zdaj pa, ko pogledam, vidim »Naš Dom« in »Slov. Gospodarja«. Kaj sem čutil drugo, nego neka radost me je obdala, da sem skoro pozabil na lačni želodec. Kje pa je »Štajerc«? Izginil je. Prejšnji gostilničar je umrl in z njim vred tudi »Štajerc«. Hvala Bogu, da je sedaj narodnjak z dušo in telesom posedel to gostilno, ki nam daje priložnost, da moremo kaj lepega čitati in govoriti.

Kozel za vrtnarja — tat za čuvarja. V soboto, dne 25. m. m. je izročil Mihael Rasteiger iz Slov. Bistrice na mariborskem trgu tri vreče s slanino in svinjskim mesom nekemu možu, da pazi na nje. Ko se je vrnil, ni bilo nikjer ne moža ne vreče s slanino in mesom. Rasteiger je takoj naznanil policiji, ki je tega »vrtnarja« kmalo našla. Kot tatvine sumljiv je bil prijet 35letni živinski barantač Oto Frimmel od Sv. Lenarta v Slov. gor.

Konjiški župan. Naša notica pod tem naslovom v predzadnji številki je nekoliko prehitro zagledala beli dan. Res si je 11 odbornikov izvolilo dne 15. m. m. gosp. dr. Kadivnika županom. Smola je bila, da je v zadnjem trenutku kandidat za županski stolec g. Kovač odložil odborništvo in sedaj niso imeli nobenega, da bi poznal § 36. občinskega volilnega reda za Štajersko. Siromaki brez g. Kovača niso znali voliti. Volili so prvič, g. dr. Kadivnik je dobil 4 glase, drugi pa so bili razcepljeni. Volili so drugič, gospod dr. je dobil 5 glasov s svojim vred; in tako so ga proglasili županom. Zapisnik podpišejo, pošljejo gospodu komisarju na pol. ekspozituri v Konjicah. Ta pa napravi križ čez celo

volitev in jih opomni na § 36. voliln. reda, pošlje zapisnik nazaj, češ, poglejte si vsaj postave, če hočete župana voliti in ne potrdi župana. Blamaža pred svetom je prvo delo novega občinskega odbora. — Druga volitev vršila se je v soboto, dne 23. m. m. Konjiški občinski očetje so šli s pobešenimi glavami k volitvi in najbrže so se vsi § 36. z glave naučili, da so vsaj toliko pravilno volili gosp. dr. Kadivnika, da bode morebiti gospod pol. komisar potrdil volitev. Večini prebivalcev, tudi nemških, ta izvolitev ni povolji, tudi onemu ne, ki se je za volitve najbolj briga, namreč mažarskemu baronu Vayu.

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg pšenice 16 K 20 v, rži 15 K — v, ječmena 13 K 40 v, ovs 13 K 90 v, koruze 15 K — v, prosa 15 K 40 v, ajde 18 K — v, fižola 22 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenice 8 K 59 v, rži 7 K — v, ječmena 7 K 25 v, koruze 7 K 25 v, ovs 6 K 95 v, fižola 14 K.

Sadne in druge cene v Mariboru. 1 kg jabolka 24 do 32 v, hrušek 20 do 32 v, orehov 36—40 v, 1 kg krompirja 6 v, čebula 16 do 20 v, česna 50 do 58 v, 5 jajec 40 v, 1 kg sira 32 do 64 v, surovega masla 2 K do 2 K 80 v, 1 liter svežega mleka 18 do 20 v, posnetega mleka 10 do 12 v, sladke smetane 40 do 56 v, kisle smetane 56 do 64 v, 1 kg kumine 1 K do 1 K 10 v, hrena 40 do 50 v.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Sv. Marko niže Ptuj 260 K, Sv. Križ pri Ljutomeru 34 K 78 v, Škale 15 K, cerkev Sv. Alojzija v Mariboru 12 K 65 v, Frankolovo 56 K 50 v, Rogatec 11 K 72 v, Središče 22 K 40 v, Sv. Vid pri Valdeku 35 K, Sv. Vid pri Ponkvi 18 K, Zalec 50 K.

Dekan Tomaž Rožanc. Dne 28. nov. je umrl v 80. letu svoje starosti, v Mariboru pri Sv. Magdaleni veleč. g. Tomaž Rožanc, dekan, častni kanonik itd. v Mariboru. Pokojnik je bil že od leta 1871. nastavljen pri Sv. Magdaleni v Mariboru, kjer si je pridobil s svojim neutrudnim delovanjem in kretnitnim značajem veliko prijateljev in častilcev. To je pokazal posebno pogreb dne 30. nov., katerega se je udeležilo nebrojno število ljudstva. Duhovnikov je bilo pri pogrebu okoli 70. V prihodnji številki prinesemo o blagem pokojniku obširnejši životopis!

Razpis službe. Vsled cerkv. ukaznega lista za lavantinsko škofijo l. 1902, št. XII. je razpisana služba pisarja v kn. sk. konzistorijalni pisarni do 1. januarja 1903. Prošnjiki za to službo, s katero je združena letna plača 630 K, naj svojo lastnoročno pisano prošnjo, v kateri naj se tudi zabeleži dosedanje službovanje, vložijo kn. sk. lavantinskemu konzistoriju v Mariboru do 16. decembra 1902.

Šolskega svetnika č. g. Iv. Krušiča v Celju je zadela dne 29. nov. po eni strani kap. Želimo, da priljubljeni gospod kmalu zopet popolnoma ozdravi.

Duhovniške spremembe. Upraviteljem dekanije Maribor desni breg je imenovan veleč. g. kanonik Jern. Voh, upraviteljem župnije Sv. Magdalena v Mariboru čast. gosp. Peter Štefan, kaplan istotam. Prestavljen je iz Luč v Mozirje č. g. kapelan Peter Gorjup.

Društvena poročila.

Rokovnjači v Mariboru. Dne 14. t. m. se bo uprizorila v Narodnem domu mariborskem narodna igra s petjem »Rokovnjači«. Krasni prizori te igre so se gotovo vsem, ki so jil lani videli, toli omiliili, da bodo letos zopet hoteli videti to predstavo, zato je pričakovati mnogobrojne udeležbe.

Slovenci v Gradcu. Društvo »Naprej« v Gradcu priredi dne 8. decem. ob 8. uri zvečer v hotelu Triest zabaven večer.

Braslovče. Dne 23. nov. je imelo bralno društvo v Braslovčah svoj občni zbor in

volitev novega odbora. Društvo je v pretečenem letu razmeram primerno prav dobro napredovalo. Pri občnem zboru bi imel govoriti slavnoznani probuditelj mladine, čast. g. Gomilšek, ki pa je bil zadržan. Občinstva se je zbralo vse polno, ker bi rado poslušalo znanega govornika. Z obžalovanjem so sprejeli vsi vest, da g. govornika ne bo. Mesto njega je govoril domači g. kapelan, katerega izvajanje so vsi z zanimanjem poslušali. Prav dobro se je obnesla igra »Novi zvon na Krčinah«, katero so uprizorili vrli mladeniči, udje bral. društva. Videlo se je, da se je zrak s svojo ulogo popolnoma ugloobil. Prav posebno vro je svojo ulogo izpeljal oče krčmar, ki je prav izbornu ugajal občinstvu. Pa tudi vse druge osebe so svojo stvar storile prav dobro in precizno. Veliko veselje je povzročala postava berača Cotelja. Tako smo zopet imeli vesel večer in naša želja je, da bi se kaj takega večkrat priredilo, kakor tudi, da bi bralno društvo bolj napredovalo.

Dijaški kuhinji v Ptuj so v teku mesecev oktobra in novembra t. l. darovali p. n. dobrotniki: Dr. Jurtela, odvetnik in dež. poslanec v Ptuj 20 K, dr. Horvat, odvetnik v Ptuj 20 K, dekan in nadžupnik v pok. Mraz v Selnici 20 K, Več Bežičanov po g. Ivanu Vrabl 12 K, Menhart, župnik pri Vel. Nedelji 10 K, Zelenik, načelnik okr. zastopa v Ptuj 20 K, Fleck, inful. prošt v Ptuj 20 K, o. Lenart Vaupotič, minorit, kaplan in katehet 5 K, Lončarec in Havelka, trgovca v Ptuj 10 K, Horvat Frid., mestni kaplan in katehet 5 K, Jurca Anton, veletržec v Ptuj 20 K, — ter mesečne prispevke: Cilenšek, prof. v Ptuj 4 K, Oshgan, c. kr. notar v Ptuj 4 K, Moravec, vikar mestne fare v Ptuj 4 K, Podvinski, beueficiat v Ptuj 4 K, dr. Komljanec, prof. v Ptuj 2 K, o. Peter Zirovnik, minorit, kaplan in katehet v Ptuj 2 K, Toplak, c. kr. davkarski uradnik 1 K, Pinterič, odvetniški uradnik v Ptuj 1 K, dr. Stuhec, zdravnik 2 K. Prisrčna hvala!

Slovensko pevsko društvo v Ptuj. Ker se glavni zbor ni vršil, zaradi prekratkega časa, ob priliki pevskega koncerta, naznanja se, da se bode vršil izvanredni občni zbor »Slovenskega pevskega društva« v Ptuj v ponedeljek, 8. decembra 1902 ob 2. ozir. pri vsakem številu došlih gostov ob 3. uri popoldan v »Narodnem domu« v Ptuj po sledečem vsporedju: 1. pozdrav in nagovor predsednika; 2. poročilo tajnika, blagajnika in revizorjev; 3. volitev predsednika, odbora in revizorjev; 4. eventuelna prememba pravil; 5. slučajnosti. — Zunanji gg. odborniki in člani, katerim se ni mogoče udeležiti obnega zbora, pa se prosijo, da svoje želje glede premembe pravil, pesmi, kraja in časa za prihodnji koncert, pismeno naznaniio odboru in sicer zanesljivo do 8. decembra t. l. K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje t. č. odbor.

Sv. Jurij ob Taborn. Dne 23. nov. m. m. je bil zopet velepomembnj dan za naše mladeniško gibanje. Naša mladina je namreč priredila lepo mladeniško slavnost. Prvi je nastopil kmetski mladenič-govornik. V začetku svojega govora se je oprostil, češ, ne smete pričakovati od mene umetno sestavljenega govora, tudi ne nastopam kakor je to navada z rokavicami, a te nadomestujejo žulji na mojih rokah. Po navdušenem pozdravu vseh navzočih pravi nadalje, da kakor so nekaj klicali slovenske mladeniče v boj zoper Turke, ravno tako nas pozivljajo dandanes v boj zoper zasramovalce naših svetinj: svete vere in besede materine. In mladeniči morajo poslušati ta klic in res ga tudi poslušajo, oni se zato združujejo v mladeniških družbah, oni radi berejo, se učijo in izobrazujejo. Koncem se govornik opominja mladeniče, naj si skušajo pridobiti vedno večje spoštovanje pri pametnih ljudeh s svojim nesvarljivim, treznim življenjem, naj razširjajo in priporočajo posebno zdaj ob novem letu dobre krščanske časnike. —

Tamburaške in pevske točke možkega in mešanega zbora proizvajale so se z veliko natančnostjo. Posebno so se pa ljudstvu priljubile tamburice in vse tamburaške točke sprejete so bile z navdušenim ploskanjem in ena se je morala celo ponavljati. Saj pa tudi res naši mladeniči izbornu brenkajo, za kar še gre posebna hvala našemu poštvalnemu organistu. — Pesem slovenskih mladeničev je navdušeno deklamiral mladenič A. Čulk. — Slavnostni govor je imel g. Evald Vračko. Navdušeno in podučljivo je govoril o koristi izobraževalnih društev in izražala se je od več strani želja, naj bi gospod govornik glavne misli svojega govora tudi objavil. — Dr. Vseznala in njegovega slugo Štipko Tička so pa mladeniči tako izbornu predstavljali, da se jim je kar čuditi, akoravno so bili mnogi še-le prvokrat na odru. Da res, lepo je bilo pri nas dne 23. novembra. Vrlim mladeničem pa ključem: vstrajno in navdušeno naprej po potu vsestranske izomike.

Iz drugih krajev.

Predsednik graškega viš. sodišča okraden. Te dni se je pripeljal v Ljubljano predsednik višjega dežel. sodišča v Gradcu, grof Gleispach. Meji vožnjo pa je bil v železniškem kupeju — okraden. Tat mu je vzel listnico z denarjem in legitimacijo za vožnjo po železnici. V Ljubljani je gospod grof moral narediti dolg, da se je mogel povrniti v Gradec.

Nesreča na morju. Potopil se je laški parnik »Bosnia« v črnem morju. 150 potnikov in večina mornarjev je utonilo.

Lastnega sina ustrelil. Artur Kraus je bil eden tistih dunajskih postopačev, ki ničesar ne delajo, pa vendar žive. Bil je sicer izurjen komptuarist, a službe ni hotel nastopiti že nekaj let ne več, temveč se je pustil živeti od svojega 68letnega očeta, ki ima malo branjarjo. Ko je pretečeno soboto sin zopet zahteval denarja, a oče mu ga ni hotel dati, zagrozil je očetu, da mu razpara trebuh. In ko je na to v temi res z neko stvarjo v roki skočil v očeta, je ta potegnil iz žepa revolver in dvakrat nanj ustrelil.

Dogodki ameriškega Slovencea. Matija Kavčič se piše junak zabavne povestice, ki se mu je pripetila v blaženi Avstriji. Matija Kavčič je prišel pred več leti v Ameriko in se nastanil v Clevelandu, kjer je sedaj nova slovenska fara. Nesreča je hotela, da Matija na Avstrijskem še ni zadostil vojaški dolžnosti. Poročil ga je v Clevelandu č. g. V. Hribar. Na prigovarjanje svoje žene se vrne letos spomladi na Kranjsko Matija, njegova žena in dva mala otroka. Prej si je Matija še sprosila krstne liste svojih otrok. Matija v Ameriki ni mislil na to, da bi prosil pomiloščenje pri Njegovem Veličanstvu, avstro-ogerskem vladarju. Vlada mu je seveda to vzela za zlo in ko prisope Matija ves srečen nazaj v rojstni kraj v Dobravico na Dolenjskem, ugrabijo ga orožniki in tirajo pred »zeleno mizo« v Ljubljani. Pri »zeleni mizi« je Matija obsojen na tri leta k 17. pešpolku in na deset dnij zapora. Matija presedi temnico. Po končanem zaporu pride Matiji na um, prositi za amnestijo — ki pa se navadno ne podeli, če že imajo begunca v rokah, ampak samo tedaj, ko mu itak nič ne morejo. Matijeva prošnja je po nekaj tednih ovržena in Matiji naroči okrajni glavar v Litiji, da bo moral štiri leta komis jesti — njegova žena naj se živi kot ve in zna. A Matijo je Amerika naučila podjetnosti. Komaj je zapustil glavarja v Litiji, gre si hitro utesiti ranjeni čelodec z dolenjskim evičkom in telečjo pečenko v najboljšo litijsko gostilno. Po nesreči privdva tedaj v Litijo dunajski brzovlak. Matija dobi tedaj srečno misel, popihati jo nazaj v Ameriko. Kupi vožni listek na Dunaj, menda celo za drugi razred. Na Dunaju brž »zgliha« z agentom za »šikarto« in v desetih dneh se zopet znajde na Marble Street, Cleveland, v

gostilni Antona Tomažina, kjer je od samega veselja plačal starim znancem pivo in smodke. Tako ima nova slovenska fara v Clevelandu eno družino več, Avstrija pa enega vojaka manj.

Poneverjenje v Nemčiji. Ravnatelj lesne tovarne v Weile je poneveril 7 milijonov mark ter hotel zbežati v Ameriko. V Londonu so ga pa prijeli. Pri njem so našli $\frac{1}{4}$ milijona, vse drugo je že porabil ali zgubil v spekulacijah. — Zaradi poneverjenja $\frac{1}{4}$ milijona mark je bil v Lipskem obsojen prokurist tobačne tovarne, Friderik Wohlers, v 5 letno ječo.

Oba jednaka. Gospod baron šel je za ranega jutra na lov. Bil je židane volje, vreme krasno — skratka, vse je obetalo obilen lov. Naenkrat — o smola vseh smol za vsakega pravega lovca! — pride mu nasproti Hudnikova Liza, stara prekupčevalka. Hitro krene, da se ji izogne, na stransko pot. Pa, o groza! tudi starka je zavila na stransko pot in mu znova prihaja nasproti. »Prokleta smola«, godrnja gospod baron ter se zateče v prazen kozolec, ki je ob potu. Tu je čakal, da pojde starka mimo njega. Toda zastoj: Čaka že pol ure, a ni je od nikoder. Ves razdražen stopi iz svojega skrivališča in — zagleda Hudnikovo Lizo na drugem koncu kozolca stati. Ni se mogel več krotiti: »Kaj? stara coprnica«, zadrhl se je nad starko, »nimaš nobenega boljšega posla, kakor tu prežati in drugim ljudem lovsko srečo kvariti?« »Oprostite gospod baron!«, glasil se je odgovor, »toda jaz imam tako neumno prazno vero: Ako v jutro srečam lovca, tako celi dan nič ne prodam. Brez zamere, gospod baron, želim obilno srečo na lovu.«

Srečni prebivalci žive na otoku Ada-Kale. Ne plačajo nobenega davka in niso dolžni opravljati vojaške službe. Ada (otok) Kale (trdnjava) je $1\frac{1}{2}$ klm dolg, $\frac{1}{3}$ klm širok in se nahaja v Spodnji Donavi. Nekdaj je imel ta otok veliko pomena za obrambo avstrijske trgovine in je bila tukaj l. 1683 postavljena trdnjava. Velikokrat so se bojevali za ta otok in bili so sedaj Avstrijci, sedaj Turki njega lastniki. Po okupaciji Bosne in Hercegovine se je v pogodbi na ta otok pozabilo in turški vojaki so odšli.

Dva in pol milijona klopotev imajo galicijski trgovci z jajci v hladilnih kletah na Dunaju. Jajca so bila ondi shranjena za zimo in so se pokvarila. V kletah baje neznosno smrdi.

Nekemu angleškemu župniku je bil ukraden pri nekem shodu dežnik. Ker ni bil

nihče drugi navzoč, kakor ljudje njegove župnije, je vedel, da ga je eden njegovih župljanov pomotoma vzel. V nedeljo potem je imel pridigo, v kateri je karal tatinstvo, ter je konečno rekel: »Ako je eden izmed vas moj dežnik vzel, naj ga prinese nazaj. Če se pa javno sramuje, naj ga vrže po noči čez ograjo na moj vrt.« Drugo jutro je našel župnik 46 dežnikov na svojem vrtu.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Evo Vam koliko koristi! Novodobni kmetovalec naj te pač upošteva, ako se hoče vzdržati. Kaj mu pomagajo vsa druga sredstva, ako ne upošteva temeljnih pogojev, od katerih je odvisna uspešnost pridelovanja. Kakor po drugod manjši in večji kmetovalci že dolgo uspešno gospodarijo s pomočjo umetnih gnojil, tako se morajo tudi naši ojačiti. Zakaj ne bi tudi pri nas dosegli koristi, kakoršne dosežejo po drugod? Te koristi se pa dosežejo le tedaj, kadar se vsa sredstva pametno porabijo, tako tudi v tem slučaju. Prej ko se posluži kmetovalec umetnih gnojil, naj pač dobro zna, kaj, kako in zakaj.

A. Razne vrste umetnih gnojil.

Umetna gnojila lahko uvrstimo v dve skupini in sicer v taka, ki imajo le po jedno snov, ki je rastlinska hrana in pa v taki, ki imajo po dve ali več takih snovi. Te velevažne snovi so dušec, fosforova kislina, kalij in apno.

Najnavadnejša gnojila,

ki imajo le po jedno teh redilnih snovi:

1. Taka, ki imajo dušec.

a) Čilisoliter je kmetovalec gotovo splošno znan, če že on ne, pa vsaj njegovi sorodniki. Taki sorodniki so apnenčev soliter, ki nastopa na zidovih pri hlevih, straniščih itd. in pa kalijev soliter, ki se prodaja v prodajalnicah ter mnogokrat rabi za solenje mesa itd. Te gotovo vsakrati pozna.

Čilisoliter je prav za prav solitarno kislino natron. Dušec, katerega ima okoli 15—16 %

je v tem slučaju torej v obliki, v kakoršni ga rastline lahko neposredno sprejemajo. Ker so pa soli solitarne kisline vse lahko topne, jih zemlja ne zamore zadržavati, zaradi tega se čilisoliter kmalu zgubi, voda ga lahko izpere.

Ime čilisoliter ima pa ta sol po svoji domovini Chili, od koder prihaja.

Sledeče pa je treba pri nakupovanju čilisolitra upoštevati. Ako ima on mnogo perklorata, je rastlinam celo strupen. V kupčiji se mnogokrat meša z manj dragimi snovmi n. pr. kajnitom, soljo itd. kar njegovo vrednost zniža, ker zniža odstotke dragega dušca.

Čilisoliter močno vodo na se vleče in se potem zelo strdi. Tega del naj se hrani čilisoliter na suhem. Živalim pa je čilisoliter škodljiv, zato naj se pazi, da ne pridejo živali do njega. Vreče, v katerih je bil čilisoliter, se tudi kaj rade vzamejo in hitro gorijo, vsled česar je opreznost tudi v tej zadevi kaj umestna.

b) Žvepleno-kisl amonijak ima to prednost pred čilisolitrom, da je domači izdelek, za katerega ni treba v inozemstvo gotovega denarja pošiljati. On je postranski izdelek plinaren. V njem izkoriščamo takorekoč dušec iz naših pragozdov, iz katerih je premog nastal.

Žvepleno-kisl amonijak, ki pride v kupčijo kot umetno gnojilo, ima okoli 20 % dušca. Ta dušec v amonijaku zemlja dobro veže, pa mora se v njej po malem še le vsled okisavanja pretvarjati v solitarno kislino, da ga zamorejo rastline sprejemati. Apno amonijak izganja, zato ni umestno to gnojilo zmešati s snovmi, ki imajo apno v sebi.

Spojine Rhohan-Cyan, ki se v njem šestkrat mešajo, so rastlinam strupene, zato je treba pri nakupu paziti.

c) Moka od krvi, usnja itd. ima za kmetijstvo v obče malo pomena. Dušec v tej nahaja se še v organski obliki. Množina dušca je pa zelo pomenljiva, zato je dobro pri nakupu take moke vsakokrat jo pustiti preiskati, koliko dušca da ima.

(Dalje sledi.)

Loterijske številke

Trst 29. novembra: 81, 88, 55, 90, 72.
Linc 29. novembra: 84, 51, 63, 48, 16.

Društvena naznanila.

Dne 7. decembra: Društva »Zvezda« na Dunaju zabavni večer v dvorani »Wiener Resource«, Dunaj I, Reichsratsstr. 3. Začetek ob 6. uri zvečer.
Dne 8. decembra: »Bral. društva v Sevnici« občni zbor ob 3. uri pop. v svojih prostorih. Za slučaj nesklepnosti uro pozneje.
»Slov. pevsk. društva v Ljutomeru« zabavni večer v prostorih g. Sršena v Ljutomeru s petjem in pristo zabavo. Začetek ob 7. zvečer.

Proda se.

Hiša z dvema stanovanjema in vrtom v Mariboru je pod ugodnimi pogoji na prodaj. Naslov in upravnistvo lista, 523 3-1

Mlin z dvema tečajema se prodaja. — K čemu spada hiša, kuhinja, gospodarsko poslopje; vrt (nekaj izabele), pašnik s sadonosnim vrtom, z drevjem od 4—12 let starih. Vse to je blizu okrajne ceste Ptuj-Ljutomer. Cena je nizka in pogoji ugodni. Več povesta ustmeno ali pisмено Franc in Terezija Šalamun v Hlaponcih, pošta Juršinci pri Ptuj. 537 3—1

V najem se da.

Trgovino s krčmo vred se da v najem. Vpraša se: Anton Miklozič, Poste restan. Marburg. 534 2—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod »1.798« Gradec, poste restante. 235

Služba cerkv. orgljarja se odda s 1. januar. 1902. Rokodelec, samskega stanu ima prednost, ker orgljarstva služba ne živi moza. Prošnje s prilogami naj se naravnost do 20. t. m. podpisane dopolnijo; boljše je, če se prosilci osebno zgledajo. — Cerkv. predstoj. Sv. Križ pri Mariboru, 1. dec. 1902. 533 3—1

Učenec se išče v trgovino Mihaela Srca v Rušah. Isti mora biti priden in zmožen slovenskega in nemškega jezika ter moral dovršiti z dobrim uspehom ljudsko šolo. 512 3—1

Mlinarski učenec, močen, iz poštene hiše, sprejme se v učenje na parmlinu Jakoba Zdravca v Središču. Oglašiti se je tam. 521 3—1

Razno.

Naznanilo. Podpisani naznanja vsem vinogradnikom, da ima zdaj in prihodno pomlad veliko množino suho cepljenih trt oddati, namreč: Šipon rumeni (Mosler), Laški rilček (Wälschriesling), Zlatnina (Gutedel), Silvanec, Kraljevine, Beli ranfol in Rulender, cepljene večinoma na Riparjo portalis, deloma Solonis. Vse zgoraj imenovane trte so zelo močne rasti ter zanesljivo dobro zaraščene in vkoreninjene. Cene so sledeče: I. vrste komad 10 kr. 1000 komadov 100 gld. II. vrste komad 6 kr., 1000 kom. 60 gld. Imam še divjake vkoreninjene rip. portalis in Salonia vitis, cena je za 1000 komadov 10 gld. Kdor vzame sedaj na jesen cepljene trte, dobi en vinar ceneje. Kupci naj se oglase pisмено ali ustmeno pri Jožefu Kupčič, trtnarju v Juršincih pri Ptuj. 494 8-1

Naznanilo. Močne, na riparjo portalis cepljene, dobro zaraščene in lepo vkoreninjene trte radečega burgunderja, laškega rilčka, šipona in trunta, vseh skupaj okoli 10 tisoč I. vrste in 3 čisto II. vrste, in sicer komad I. vrste po 18 vin. ter komad II. vrste po 12 v., odda Fran Vičar v Rotmani, pošta Juršinci pri Ptuj.

Služba

orgljavca in cerkovnika

se odda po novem letu v Kostivnici. — Ponudbe naj se pošljejo knezoškofjskemu župnijskemu uradu. 531 2—1

Razprodaja

vina, pohištva in kuhinjske oprave iz zapuščine č. g. župn. M. Žekarja se vrši v četrtek, dne 11. decembra t. l. ob 10. uri predpoludne potom dražbe v župnišču v Studenicah ter se vsakdo vabi. 538 1—1

Razpis učiteljskih služb.

Na ljudski soli pri Malinedelji, katera bo o Veliki noči 1003 v petrazrednico razširjena, sta dve učiteljski službi s plačilom po II. krajnem razredu stalno oziroma začasno namestiti. — Prositelji, oziroma prositeljice, ki morajo obeh deželnih jezikov zmožni biti, naj vložijo svoje, redno opremljene prošnje do konca decembra 1902 pri krajnem šol. svetu pri Malinedelji.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru,

dne 1. dec. 1802.

536 1—1

Nam. nač.

S. Cvahte, š. v.